

Den här sidan har genererats genom maskinöversättning [Länk]. Maskinöversättningar kan innehålla fel som riskerar att minska tydligheten och exaktheten. Ombudsmannen frånsäger sig allt ansvar för eventuella avvikelser. För den mest tillförlitliga informationen och rättssäkerheten hänvisas till källversionen i engelska via länken ovan. För mer information, se vår [språk- och översättningspolicy](#) [Länk].

Beslut i ärende 1552/2009/OV - Vägran att erkänna en akademisk merit som examensbevis

Beslut

Ärende 1552/2009/OV - Undersökning inledd den 15/07/2009 - Rekommendation beträffande 24/03/2010 - Beslut den 20/12/2010

I november 1996 erhöll klaganden ett *Examenuitslag* från Delfts tekniska universitet. Detta dokument intygade att han avlagt grundexamen i ämnet Tillämpad fysik. I mars 2001 tog klaganden examen på avancerad nivå efter att ha fullgjort påbyggnadsutbildningen. I april 2007 fick klaganden kontraktsanställning vid kommissionen och placerades i lönegrad 14 i tjänstegrupp IV. Denna placering motsvarar mer än fyra års yrkeserfarenhet. Kommissionen beräknade klagandens yrkeserfarenhet med utgångspunkt i hans examen på avancerad nivå. Klaganden informerade senare kommissionen om läroplansreformen som genomfördes 2002 och som gjorde att den merit han fått för grundutbildningen nu motsvarade en kandidatexamen. Han ansåg därför att om kommissionen tog *Examenuitslag* som grund för beräkningen av placeringen, så kunde han anses ha över åtta års yrkeserfarenhet. Klaganden ansåg därmed att han skulle placeras i lönegrad 15. Kommissionen avslog hans begäran och menade att *Examenuitslag* inte var ett examensbevis, utan bara ett dokument som intygade att han fullgjort grundutbildningen och att hans examen på avancerad nivå var en merit som inte kunde delas upp. Kommissionen vägrade också att godta två tydliga uttalanden från styrelsen vid Delfts universitet, som förklarade att *Examenuitslag* motsvarade den nuvarande kandidatexamen. Klaganden vände sig därför till ombudsmannen och hävdade att kommissionen med orätt vägrat erkänna det dokument som intygade att han fullgjort grundutbildningen som ett examensbevis. Han begärde att institutionen skulle ompröva sitt beslut och omplacera honom i lönegrad 15.

Ombudsmannen fann att kommissionen underlåtit att göra en ordentlig undersökning av huruvida *Examenuitslag* kunde anses utgöra ett examensbevis. Han formulerade därför ett förslag till rekommendation till kommissionen, där kommissionen ombads att i) ompröva sitt beslut och ii) förklara varför den vägrat ta hänsyn till de tydliga uttalanden som gjorts av styrelsen vid Delfts universitet. Kommissionen stod fast vid sin ståndpunkt och meddelade

särskilt att man fortfarande var oense med Delfts universitet om att *Examenuitslag* var samma sak som ett examensbevis. Kommissionen påpekade också att även om *Examenuitslag* skulle godtas som referens för beräkningen så skulle klaganden fortfarande inte ha åtta års yrkeserfarenhet. Ombudsmannen konstaterade att det här argumentet, som inte hade lyfts fram tidigare, var riktigt och att kommissionens beslut att placera klaganden i lönegrad 14 (och inte i 15), således också var korrekt. Han konstaterade därför att det inte fanns några skäl till ytterligare undersökningar. Med tanke på kommissionens upprepade vägran att beakta ett klart uttalande från en medlemsstats universitet beslöt ombudsmannen emellertid att informera de nederländska myndigheterna om vad som hade hänt i det här fallet.

Bakgrunden till klagomålet

1. Klaganden studerade tillämpad fysik vid tekniska universitetet i Delft i Nederländerna mellan 1992 och 2000. Dessa studier bestod av två cykler, *Doctoraal I* och *Doctoraal II* [1] [Länk], som varar i tre respektive två år. Klaganden, som arbetade samtidigt med sina studier, tog dock längre tid att slutföra båda cyklerna [2] [Länk]. Den 20 november 1996 erhöll klaganden en examen, ett dokument som intygade att han framgångsrikt hade avslutat den första utbildningen (*doktor I*) av sina studier. Den 6 mars 2001 erhöll klaganden, efter avslutad doktorsexamen *II* -cykeln, magisterexamen i tillämpad fysik.
2. Den 16 april 2007 började klaganden arbeta som kontraktsanställd vid Europeiska kommissionens gemensamma forskningscentrum (JRC). Han anställdes på grundval av artikel 3a i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna och placerades i lönegrad 14 i tjänstegrupp IV. I enlighet med artikel 10.1 c i de allmänna genomförandebestämmelserna av den 7 april 2004 om förfarandena för anställning och användning av kontraktsanställda vid Europeiska gemenskapernas kommission motsvarar denna lönegrad yrkeserfarenhet som överstiger fyra år. Nästa lönegrad (grad 15) motsvarar en yrkeserfarenhet på mer än åtta år.
3. För rekrytering i tjänstegrupp IV krävs enligt artikel 2.1 d i den allmänna genomförandepplanen " *avlagda universitetsstudier på minst tre år, styrkta med examensbevis och lämplig yrkeserfarenhet på minst ett år* " (min kursivering). I artikel 7.3 i genomförandebestämmelserna föreskrivs följande: " *För att kunna beaktas måste yrkeserfarenheten ha förvärvats i en verksamhet som minst motsvarar den kvalifikationsnivå som krävs för tillträde till tjänstegruppen och som har en koppling till en av institutionens verksamhetsområden. Det ska beaktas från och med den dag då personen uppfyller de minimikrav för anställning som anges i artikel 2.* " (min kursivering)
4. På grundval av ovanstående bestämmelser beräknade kommissionen klagandens yrkeserfarenhet genom att använda den dag då han erhöll sin magisterexamen (6 mars 2001) som referenspunkt. Den räknade således med sin yrkeserfarenhet från och med den 6 mars 2002 efter att ha härlett ett års yrkeserfarenhet, i enlighet med artikel 2.1 d i genomförandebestämmelserna. Eftersom klaganden tillträdde sin tjänst den 16 april 2007 drog

kommissionen slutsatsen att hans yrkeserfarenhet inte får överstiga fem år och en månad.

5. Den 16 oktober 2008 begärde klaganden att kommissionen skulle ompröva sin ståndpunkt. Han hänvisade till personaldomstolens dom i mål F-68/06, *Bakema mot kommissionen* [3] [Länk], i vilken domstolen slog fast att när en universitetsutbildning består av två huvudcykler ska kommissionen undersöka om i) den första examen som erhållits motsvarar en kandidatexamen och ii) den andra kvalifikationen motsvarar en magisterexamen. Han tillade att som ett resultat av en reform vid tekniska universitetet i Delft, hade läroplanen han följt hade ändrats. *Hans doktorsexamen I och Doctoraal II* motsvarade nu en kandidatexamen och en magisterexamen. Klaganden hävdade att han hade förvärvat mer än åtta års yrkeserfarenhet genom att utgå från doktor I -examen som erhöles den 20 november 1996 som grund för ovannämnda beräkning. Han begärde därför omplacering i lönegrad 15.

6. Genom beslut av den 19 februari 2009 avslog kommissionen klagandens begäran. Den påpekade att dokumentet av den 20 november 1996 i själva verket var ett *prov*, det vill säga en ren förklaring som styrker att den första studiecykeln slutförts på ett framgångsrikt sätt. Kommissionen angav att detta dokument därför inte kunde beaktas. Den hävdade vidare att resultatet av hans studier endast styrktes av Master of Science i tillämpad fysik, som utdelades den 6 mars 2001, och att denna examen var odelbar. Kommissionen ansåg att dess ståndpunkt om ett examensbevis odelbarhet hade bekräftats av personaldomstolen i sin dom i mål F-136/06, *Realí mot kommissionen* [4] [Länk]. Förstainstansrätten påpekade vidare att sökanden i målet *Bakema* hade erhållit ett första examensbevis för "*kandidaats*". Enligt kommissionen var det klagandens ansvar att förse den med eventuella examensbevis som han kunde ha erhållit före *doktorsexamen II*.

7. Den 26 februari 2009 ingav klaganden ett internt klagomål mot detta beslut. Han insisterade på att domen i målet *Bakema* var relevant i hans fall och förklarade att det var oklart i kommissionens svar *varför* Examenuitslag inte kunde betraktas som ett universitetsexamen. Han bifogade ett brev av den 23 oktober 2008 från styrelsen [5] [Länk] vid sitt universitet, där det angavs att "*doktorand I i den gamla läroplanen tillämpad fysik som följdes av dig före introduktionen av kandidat-Master-strukturen [är] likvärdig med den nuvarande kandidatexamen i läroplanen*" [6] [Länk]. Klaganden påpekade vidare att sökanden i målet *Realí* föreslog att hans enda examensbevis skulle delas upp i två examensbevis. Detta var inte på något sätt jämförbart med hans situation, eftersom han redan hade erhållit två examensbevis.

8. Genom beslut av den 6 maj 2009 avslog kommissionen klagandens klagomål. Sökanden hävdade att klaganden, i motsats till den situation som låg till grund för domen *Bakema*, i vilken ett giltigt redan existerande examensbevis hade ingetts, inte tillhandahöll administrationen något examensbevis som styrker slutförandet av doktorsexamen I -cykeln. Kommissionen upprepade sin ståndpunkt att handlingen med titeln *Examenuitslag* inte utgjorde ett universitetsexamen, utan endast en förklaring som styrker att den första etappen av klagandens studier har slutförts på ett framgångsrikt sätt. Kommissionen påpekade att det examensbevis som klaganden erhöles den 6 mars 2001 var en *Getuigschrift*, det vill säga en examen, och inte bara en handling som visade att han hade avlagt examen. Den påpekade vidare att

examensbeviset av den 6 mars 2001 hade utfärdats av examinatorsnämnden, som tillsatts i enlighet med bestämmelserna i den nederländska lagen om högre utbildning och vetenskaplig forskning (den nederländska lagen) och bemyndigades att tilldela den akademiska ingenjörsexamen, *medan* Examenuitslag hade utfärdats av Examination Administration för examinerarnas räkning. Skillnaden i värde mellan 1996 års Examenuitslag och Getuigschrift 2001 *underströks* av det faktum att klaganden redan den 2 september 1994, det vill säga två år efter att han påbörjade sina studier, hade erhållit ett *Examenuitslag*. Kommissionen hävdade också att universitetets skrivelse av den 23 oktober 2008 inte påverkade dess slutsats att Examenuitslag *inte* var ett examensbevis.

9. Den 2 juni 2009 begärde klaganden att kommissionen skulle ompröva sitt beslut mot bakgrund av två nya bevis. Den första bestod av utdrag ur den nederländska lagen om *Getuigschrift* (certifikat). Det andra var ett ytterligare brev från universitetets styrelse av den 19 maj 2009, där det upprepades att Bachelor-Master-strukturen hade införts 2002 och hade delat upp den tidigare läroplanen (" *doktorand* ") i en kandidat- och masterplan. Skrivelsen innehöll följande uttalande: " *Jag intygar härmed att doktorsexamen I-examen som tilldelats dig på grundval av den gamla läroplanen för tillämpad fysik motsvarar den nuvarande kandidatexamen... Med andra ord, om Bachelor-Master-strukturen skulle ha funnits redan 1996, skulle detta examensbevis ha tilldelats som en kandidatexamen...* " [\[7\]](#) [\[Länk\]](#)

10. Genom beslut av den 5 juni 2009 avslag kommissionen klagandens begäran om omprövning. Sökanden uppgav att klaganden inte hade lagt fram någon ny bevisning, eftersom den i) redan kände till den nederländska lagen när beslutet av den 6 maj 2009 antogs, och ii) skrivelsen av den 19 maj 2009 innehöll samma förklaring som den skrivelse av den 23 oktober 2008, som kommissionen redan hade behandlat i sitt beslut av den 6 maj 2009.

11. Den 15 april 2010 löpte klagandens kontrakt som kontraktsanställd vid kommissionen ut och förnyades inte.

Föremålet för utredningen

12. I sitt klagomål till ombudsmannen framförde klaganden följande påståenden och hävdade:

Anklagelse :

Kommissionen har felaktigt vägrat att erkänna klagandens "Examenuitslag" av den 20 november 1996 som examensbevis och underlät att ange tillräckliga skäl för sitt beslut av den 6 maj 2009.

Ansökan :

Kommissionen bör se över sitt beslut av den 6 maj 2009 och klassificera klaganden i lönegrad 15, löneklass 1, i tjänstegrupp IV.

Utredningen

13. Klagomålet ingavs den 12 juni 2009. Den 15 juli 2009 bad ombudsmannen kommissionen att yttra sig.

14. Kommissionen avgav sitt yttrande den 18 september 2009. Detta yttrande översändes till klaganden, som lämnade sina synpunkter den 6 oktober 2009.

15. Den 24 mars 2010 lade ombudsmannen fram ett förslag till rekommendation till kommissionen. Kommissionen översände sitt detaljerade yttrande den 9 juli 2010. Det detaljerade yttrandet vidarebefordrades till klaganden, som skickade sina synpunkter den 11 augusti 2010.

Ombudsmannens analys och slutsatser

A. Påstått felaktigt avslag på ansökan av den 20 november 1996 som examensbevis och motsvarande yrkande

Argument som läggs fram för ombudsmannen

16. Klaganden gjorde gällande att kommissionen felaktigt vägrade att erkänna handlingen av den 20 november 1996 med titeln *Examenuitslag* som examensbevis och att den inte motiverade sitt negativa beslut av den 6 maj 2009. Han yrkade därför att kommissionen skulle ompröva sitt beslut av den 6 maj 2009 och klassificera honom i lönegrad 15 i tjänstegrupp IV.

17. I sitt yttrande avvisade kommissionen klagandens påstående och påstående. Kommissionen hänsköt därvid ombudsmannen till de tre besluten av den 19 februari, den 6 maj och den 5 juni 2009. Kommissionen påpekade särskilt att, tvärtemot vad klaganden har påstått, i beslutet av den 6 maj 2009 i detalj förklarades skälen till att *Examenuitslag* av den 20 november 1996 enligt kommissionens uppfattning inte utgjorde ett universitetsexamen.

18. I sina synpunkter uppgav klaganden att han var mycket besviken över kommissionens yttrande, eftersom han ansåg att han skulle ompröva hans fall på ett grundligt, oberoende och respektfullt sätt. Han betonade att den relevanta nederländska lagen och rådets direktiv 89/48/EEG [8] [Länk] innehåller tydliga definitioner av vad ett examensbevis för universitet som utfärdats i en EU-medlemsstat är. Kommissionen har dock inte tillämpat dessa definitioner och använt felaktiga, falska och oprofessionella argument. Dessutom var dess översättning och tolkning av *Examenuitslag* av den 20 november 1996 felaktig. Klaganden påpekade att enligt nederländsk lag kan ett universitetsexamen endast utfärdas av examinatorsnämnden ("Examencommissie"). *Examenuitslag* nämnde tydligt att det hade utfärdats av undersökningsnämnden. Klaganden uppgav vidare att kommissionen, när den hävdade att

Bakema -domen inte var tillämplig i hans fall, felaktigt ändrade begreppet ”*kvalificering*”, som personaldomstolen använde i punkt 42 i sin dom till ”*examensbevis*”.

19. Klaganden betonade att Tekniska universitetet i Delft, som utfärdade 1996 års examensbevis, hade försett honom med två skrivelser med mycket tydliga uttalanden, som dock hade ignorerats.

Ombudsmannens bedömning som ledde fram till ett förslag till rekommendation

20. För att kvalificera sig till lönegrad 15 i tjänstegrupp IV måste en sökande ha mer än åtta års relevant yrkeserfarenhet. Enligt artikel 7.3 i genomförandebestämmelserna är endast yrkeserfarenhet som förvärvats efter den dag då en sökande uppfyller de minimikrav för rekrytering som anges i artikel 2 relevant. För rekrytering i tjänstegrupp IV krävs enligt artikel 2.1 d i den allmänna genomförandeplanen ”*avlagda universitetsstudier på minst tre år, styrkta med examensbevis och lämplig yrkeserfarenhet på minst ett år*”. Beslutet om vilken handling som ska betraktas som ett examensbevis enligt artikel 2.1 d i genomförandebestämmelserna var således avgörande för den yrkeserfarenhet som kunde beaktas. Klagandens fall grundades på antagandet att om *Examenuitslag* av den 20 november 1996 skulle betraktas som examensbevis enligt artikel 2.1 d i tjänsteföreskrifterna, skulle hans yrkeserfarenhet överstiga åtta år. Ombudsmannen noterade att kommissionen inte hade bestritt detta antagande.

21. Ombudsmannen noterade också att kommissionens beslut att inte erkänna klagandens *Examenuitslag* av den 20 november 1996 som ett examensbevis enligt artikel 2.1 d i genomförandebestämmelserna grundade sig på två huvudargument: i) Kommissionen hävdade i praktiken att klaganden försökte dela upp sin *magisterexamen i tillämpad fysik* av den 6 mars 2001 i två examensbevis. och ii) kommissionen hävdade att *Examenuitslag* inte var relevant, eftersom den endast bekräftade det framgångsrika slutförandet av den första studiecykeln och inte utfärdades av undersökningsnämnden, utan av undersökningsadministrationen.

22. Vad gäller punkt i i ovan nämnda argument föreslog klaganden inte att hans magisterexamen av den 6 mars 2001 skulle betraktas som två separata examensbevis. I stället förlitade han sig på *Examenuitslag* och hävdade att detta dokument borde erkännas som examensbevis.

23. För att motivera sin ståndpunkt hänvisade kommissionen till personaldomstolens dom i målet *Realì* och hävdade att denna dom bekräftade principen om examensbeviss odelbarhet.

24. Det bör noteras att sökanden i målet *Realì* efter fyra års studier erhöll en *Laurea i Scienze Agrarie* (en examen i jordbruksvetenskap) från universitetet i Florens. Han hävdade att detta examensbevis, i enlighet med italiensk lagstiftning och på grundval av uppgifter som han hade erhållit, motsvarade en ”Laurea” (motsvarande en kandidatexamen och erhöles efter tre års studier) plus en ”Laurea Magistrale” (motsvarande en magisterexamen och erhöles efter två års studier efter att ha tilldelats en ”Laurea”). Situationen i det målet skilde sig således klart från de

faktiska omständigheterna i förevarande mål. Medan sökanden i målet *Realis* hade erhållit ett enda examensbevis som hade utfärdats efter fyra års studier, grundade sig klaganden på vad han ansåg vara två examensbevis, som vart och ett utfärdades efter fyra års studier [9] [Länk].

25. När det gäller punkt ii i ovanstående argument var kommissionens påstående att *undersökningsadministrationen* hade utfärdat Examenuitslag felaktigt i sak. Det verkar som om Examenuitslag, även om den innehöll orden "provaadministration" högst upp till höger, utfärdades och undertecknades av styrelsen för examinatorer vid tekniska universitetet i Delft. Det var således granskarnas styrelse som intygade att klaganden med framgång hade klarat "doktorsundersökningens första del".

26. Det var riktigt att titeln på den handling som klaganden åberopade (*Examenuitslag*) endast angav att handlingen avsåg resultatet av en undersökning. Denna titel tydde därför inte på att dokumentet kunde eller borde betraktas som ett examensbevis.

27. Ombudsmannen ansåg dock att det inte var titeln på en handling utan snarare dess ställning enligt nationell rätt som var avgörande. Han erinrade i detta sammanhang om fast rättspraxis enligt vilken bedömningen av ett examensbevis för tillträde till allmänna uttagningsprov – och följaktligen i samband med lönegrad – ska ske i enlighet med den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där examensbeviset erhöles [10] [Länk]. I detta avseende hade klaganden lämnat kopior till kommissionen av två förklaringar av den 23 oktober 2008 och den 19 maj 2009 som universitetets styrelse skickade till honom angående den kvalifikation som han erhöles 1996. I dessa skrivelser bekräftade tekniska universitetet i Delft otvetydigt att *Examenuitslag* av den 20 november 1996 var ett *examensbevis* (ett *doktorsexamen*) och att detta examensbevis motsvarade den nuvarande kandidatexamen. Kommissionen har inte förklarat varför den inte ansåg att dessa uppgifter var relevanta.

28. I detta avseende skilde sig den nuvarande situationen återigen markant från de faktiska omständigheterna i målet *Realis* . I det målet fann personaldomstolen att den bevisning som sökanden lagt fram inte visade att hans pristagare var *likvärdig* med att erhålla två examina.

29. Mot bakgrund av det ovan anförda föreföll det som om den situation som klaganden befann sig i mycket liknade situationen för sökanden i *Bakema* -ärendet. I detta fall erhöles sökanden år 1983 ett examensbevis från en *Agricultural High School* (Landbouwhogeschool) i Nederländerna, efter att ha avlagt *doktorsexamen* . Han hade tidigare genomgått en mellanundersökning, *kandidaatsexamen* , efter tre års studier. Personaldomstolen kritiserade kommissionen för att inte ha undersökt huruvida *kandidaatsexamen* kunde motsvara den kvalifikation som i dag kallas " *kandidatexamen* " och kunde intyga avslutade universitetsstudier i den mening som avses i artikel 2.1 d i GIP.

30. På grundval av ovanstående drog ombudsmannen slutsatsen att kommissionen inte hade undersökt huruvida klagandens *Examenuitslag* av den 20 november 1996 kunde betraktas som ett examensbevis enligt artikel 2.1 d i genomförandebestämmelserna. Detta utgjorde ett fall av administrativa missförhållanden. Ombudsmannen lade därför fram följande förslag till rekommendation till kommissionen:

” Kommissionen bör vid beräkningen av klagandens yrkeserfarenhet ompröva sitt beslut att inte erkänna hans Examenuitslag av den 20 november 1996 som ett examensbevis som gör det möjligt att rekrytera honom i tjänstegrupp IV på grundval av artikel 2.1 d i genomförandebestämmelserna. Kommissionen bör också förklara sin vägran att beakta den ståndpunkt som uttryckts av tekniska universitetet i Delft, som otvetydigt bekräftade att Examenuitslag av den 20 november 1996 är ett examensbevis (ett doktorsexamen I) och att detta examensbevis motsvarar den nuvarande kandidatexamen. ”

31. När det gäller den andra aspekten av klagandens påstående, nämligen att kommissionen inte tillräckligt motiverade sitt beslut av den 6 maj 2009, ansåg ombudsmannen att det, mot bakgrund av hans slutsatser i huvudfrågan, inte verkade nödvändigt att undersöka denna punkt ytterligare.

32. Mot bakgrund av ovanstående ansåg ombudsmannen att kommissionen också borde ompröva klagandens påstående om att omklassificeras.

De argument som lagts fram för ombudsmannen efter hans förslag till rekommendation

33. I sitt detaljerade yttrande uppgav kommissionen att den, såsom ombudsmannen föreslagit, hade granskat frågan huruvida klagandens Examenuitslag av den 20 november 1996 gav honom tillträde till rekrytering i tjänstegrupp IV. På grundval av denna omprövning lade kommissionen fram följande argument:

34. Enligt artikel 82.2 c i anställningsvillkoren för övriga anställda i anställningsvillkoren och artikel 2.1 d i tjänsteföreskrifterna krävs en utbildningsnivå för rekrytering som kontraktsanställd i tjänstegrupp IV som motsvarar ” *avklarade universitetsstudier på tre år, styrkta med examensbevis* ”. Kommissionen hävdade att *studiefasen doktorsexamen första delen* (”*Studiefase: Doctoraal examen 1e gedeelte*”) utgjorde inte bevis på avslutade universitetsstudier. Med andra ord, och som ordalydelsen i *Examenuitslag* helt klart angav, hade klaganden den 20 november 1996 avslutat den första delen av doktorandstudiefasen, som bestod av totalt två faser. Klagandens studier *avslutades först* efter det att han hade klarat den andra delen av doktorsexamen, för vilken han erhöll ett examensbevis (*Getuigschrift*) som bekräftade att han hade avlagt slutprovet./p>

35. Kommissionen påpekade vidare att skillnaden mellan Examenuitslag och *Getuigschrift* också *framgår* av de bestämmelser i den nederländska lagen som var i kraft när klaganden studerade i Delft. Genom artikel 7.11.2 f i denna lag gavs universitetet möjlighet att begränsa giltigheten av godkända examina till en viss tid, varefter, om innehållet i studierna hade ändrats under tiden, studenter kunde tvingas att upprepa dessa prov. Med andra ord, om klaganden inte hade fortsatt med den andra delen av sina studier som kulminerade i *Getuigschrift* , kunde de undersökningar som han hade avlagt för den första delen av doktorandstudiefasen ha medfört en risk för att så småningom förlora sin giltighet.

36. Av ovanstående skäl vidhöll kommissionen sin ståndpunkt att det examensbevis som gav klaganden tillträde till rekrytering i tjänstegrupp IV var Getuigschrift av *den* 6 mars 2001.

37. Kommissionen avvisade vidare klagandens argument att om hans Examenuitslag av *den* 20 november 1996 skulle godtas som relevant examensbevis, måste alla efterföljande studieår beaktas som yrkeserfarenhet, vilket motsvarar mer än de åtta års erfarenhet som krävs för att klassificeras i lönegrad 15.

38. Kommissionen hävdade att även om klagandens Examenuitslag av *den* 20 november 1996 skulle anses vara det examensbevis som ger tillträde till rekrytering i tjänstegrupp IV, skulle den yrkeserfarenhet som klaganden erhållit efter detta examensbevis inte vara tillräcklig för att han skulle kunna klassificeras i lönegrad 15. Enligt artikel 7.4 i den allmänna genomförandeplanen ska hänsyn tas till den lagstadgade varaktigheten för studierna när det gäller andra kvalifikationer än doktorsexamen. Vid den relevanta tidpunkten var den lagstadgade varaktigheten för studien *Tillämpad fysik* totalt fem år. Om man skulle följa klagandens resonemang att Examenuitslag av *den* 20 november 1996 faktiskt var en kandidatexamen, skulle detta ge upphov till följande hypotetiska resultat när det gäller hans yrkeserfarenhet:

— Masterstudier (1996–1997): ett år,

— Under perioden 1997–1 december 2000: ingen yrkeserfarenhet. Kommissionen påpekade att klaganden hade arbetat för Shell mellan juli 1999 och oktober 2000, men att detta var en del av hans studier för magisterexamen och därför inte kunde beaktas som yrkeserfarenhet.

— 1 december 2000–1 december 2001: ett års erfarenhet (beräknat till klagandens fördel eftersom han i själva verket arbetade deltid fram till den 1 november 2001).

I enlighet med artikel 2.1 d i den allmänna genomförandebestämmelserna måste klaganden visa att det finns en lämplig yrkeserfarenhet på ett år för att rekryteras i tjänstegrupp IV. Yrkeserfarenheten för att fastställa lönegraden började löpa den 1 december 2001:

— 1 december 2001–30 november 2004 (vetenskaplig stipendiat): tre år.

— Den 1 december 2004–31 mars 2005 (extraanställda): fyra månader.

— 1 april 2005–31 mars 2006 (*idem*): ett år,

— 1 april 2006–15 april 2007 (*idem*): ett år och 15 dagar.

39. Kommissionen drog slutsatsen att om man skulle betrakta Examenuitslag av *den* 20 november 1996 som relevant examensbevis, uppgick den klagandes totala yrkeserfarenhet således till fem år, fyra månader och 15 dagar. Om man lägger till ett års erfarenhet mellan klagandens ”virtuella” kandidatexamen och hans magisterexamen, skulle summan vara sex år, fyra månader och 15 dagars yrkeserfarenhet. Även om man skulle räkna två år för den

klagandes slutliga examensbevis eller magisterexamen, med tanke på att masterfasen i de *tillämpade fysikstudierna enligt gällande regler varar* i två år, skulle klagandens yrkeserfarenhet som är relevant för det aktuella ändamålet, efter avdrag för det år som krävs för rekrytering i tjänstegrupp IV, uppgå till sju år, fyra månader och 15 dagar och därmed inte uppgå till "mer än 8 år".

40. När det gäller kommissionens vägran att beakta den ståndpunkt som uttryckts av Delfts tekniska universitet påpekade kommissionen att universitetet i sin första skrivelse av den 23 oktober 2008 inte hade använt termen "diplom", utan helt enkelt hade angett att *doktorsexamen* / i det gamla programmet motsvarade det nuvarande kandidatexamen. I sin andra skrivelse av den 19 maj 2009 hänvisade universitetet till "doktorsexamen /" (understrykning tillagd av kommissionen). Kommissionen kunde dock fortfarande inte hålla med universitetet om att ett Examenuitslag *var* likvärdigt med ett examensbevis. Dessutom angav universitetet inte att slutförandet av doktorsexamen / -fasen av undersökningarna innebar att en fullständig universitetsutbildning avslutades. Kommissionen kunde därför inte godta att den första delen av en cykel bestående av två delar kunde anses vara likvärdig med avslutade universitetsstudier.

41. Av ovanstående skäl drog kommissionen slutsatsen att klagandens placering i lönegrad 14 i tjänstegrupp IV var korrekt.

42. Klaganden hävdade att kommissionens detaljerade yttrande var "löjeväckande och skamligt" och att det innehöll många misstag och falska argument. Han angav att kommissionen helt hade åsidosatt och inte ens nämnt domen i mål F-68/06.

43. Klaganden hävdade att kommissionens argument avseende den nederländska lagen helt enkelt inte var sanna. Han påpekade för det första att den nederländska lagen beskriver vad som behöver nämnas om *Getuigschrift när* det finns mer än ett organ som deltar i undersökningen. för det andra att det inte görs någon åtskillnad *mellan* "Examenuitslag" och "Getuigschrift" såsom kommissionen påstått. och för det tredje att den relevanta bestämmelsen inte ens fanns vid den tidpunkt då han studerade i Delft. Den nederländska lag som kommissionen hänvisade till infördes först den 4 februari 2010. Kommissionen hade således agerat felaktigt vid tillämpningen av den senaste versionen av den nederländska lagen. Klaganden hävdade vidare att det, på grundval av artikel 7.11 i den nederländska lag som var tillämplig 1996, var uppenbart att endast undersökningsnämnden kunde avge ett *Getuigschrift* / diplom efter att ett visst antal prov hade godkänts.

44. Klaganden protesterade mot att kommissionen till en början aldrig hade ifrågasatt att han hade det antal års yrkeserfarenhet som krävdes för att omklassificeras i lönegrad 15 om Examenuitslag av den 20 november 1996 ansågs vara det relevanta examensbeviset, men hävdade nu att så inte var fallet. Kommissionen borde ha vetat att klaganden redan hade frågat sitt generaldirektorat för personal och administration (GD ADMIN) om beräkningen av hans yrkeserfarenhet i ett e-postmeddelande som skickades den 7 maj 2009, men att han aldrig hade fått något svar. Klaganden ansåg också att det var oroande att kommissionen glömde att lägga till ett års erfarenhet mellan den 1 december 2000 och den 1 december 2001 i sin "hypotetiska"

beräkning. Enligt hans uppfattning var denna beräkning under alla omständigheter felaktig. Klaganden inkluderade en tabell med en översikt över sin yrkeserfarenhet, på grundval av vilken han drog slutsatsen att han hade sammanlagt nio år och nästan fyra månaders yrkeserfarenhet efter Examenuitslag av den 20 november 1996.

45. När det gäller kommissionens ståndpunkt om skrivelserna från Delfts tekniska universitet uppgav klaganden att kommissionens argument kränkte både universitetet och den berörda medlemsstaten. Det var dock intressant att kommissionen drog slutsatsen att *hans doktorsexamen I* var likvärdig med det nuvarande kandidatexamen.

46. Klaganden uppgav att det var omöjligt att bevisa om det hade förekommit "oärlighet" eller enbart "blundering". Han underströk dock att även om kommissionen hade informerat ombudsmannen två gånger om att hans ärende hade bedömts på nytt, hade resultatet varje gång varit en enkel upprepning av dess tidigare ståndpunkt med några få löjliga argument. Klaganden ansåg att det var oacceptabelt att kommissionen tolkade en medlemsstats lagstiftning på ett felaktigt sätt och ignorerade delar av den som åberopade honom. Han undrade om Europaparlamentet borde informeras om detta fall.

Ombudsmannens bedömning efter hans förslag till rekommendation

47. Ombudsmannen noterar med tillfredsställelse att kommissionen, såsom han begärde i sitt förslag till rekommendation, har omprövat sitt beslut att inte erkänna klagandens Examenuitslag av den 20 november 1996 som ett examensbevis som gör det möjligt att rekrytera honom i tjänstegrupp IV. Han konstaterar dock också att kommissionen fortfarande anser att dess ursprungliga beslut var korrekt. Ombudsmannen är inte övertygad om de argument som kommissionen har framfört i detta sammanhang av två skäl.

48. För det första är kommissionens *argument* att Examenuitslag inte styrkte att klaganden hade *avslutat* universitetsstudier i enlighet med artikel 2.1 d i genomförandebestämmelserna alltför formalistiskt och utgör ett cirkulärt resonemang. Vid den tidpunkt då klaganden studerade i Delft utgjorde de två cyklerna i hans program (Doktor I och Doctoraal II) en del av en helhet som ledde till tilldelningen av en magisterexamen. Ur detta perspektiv *kunde* Examenuitslag uppenbarligen inte intyga att klaganden redan hade avslutat " *universitetsstudier på minst tre år* " i den mening som avses i artikel 2.1 d i den allmänna genomförandeplanen. Såsom ombudsmannen redan påpekat i sitt förslag till rekommendation bekräftade dock styrelsen för Delfts tekniska universitet otvetydigt i sina skrivelser av den 23 oktober 2008 och den 19 maj 2009 att Examenuitslag av den 20 november 1996 var ett *examensbevis (ett doktorsbetyg I)* och att det motsvarade den nuvarande kandidatexamen.

49. För det andra erinrar ombudsmannen om att han uttryckligen bad kommissionen att ompröva ovanstående uttalanden från Delfts tekniska universitet. I sin replik angav kommissionen i huvudsak att den inte kunde instämma i universitetets uppfattning att ett *Examenuitslag* var likvärdigt med ett examensbevis. Ombudsmannen anser att kommissionens

upprepade vägran att beakta den tydliga ståndpunkt som uttryckts av styrelsen för Delfts tekniska universitet är mycket oroande. Kommissionens inställning visar på en beklaglig brist på respekt för ett ansedt universitet. Den föreslår också att kommissionen anser sig vara bättre lämpad att tolka nationell rätt än myndigheterna i den berörda medlemsstaten. Det är uppenbart att så inte är fallet. Ombudsmannen har därför tappat förståelsen av kommissionens tillvägagångssätt. Kommissionen hade åtminstone kunnat förväntas kontakta myndigheterna i den berörda medlemsstaten för att kontrollera om den hade tolkat medlemsstatens regler på ett korrekt sätt. Det förefaller emellertid inte ha gjorts några sådana ansträngningar i förevarande mål.

50. Ombudsmannen noterar att kommissionen också hävdade att klaganden inte skulle ha den yrkeserfarenhet som krävs för en lönegrad 15, även om *Examenuitslag* av den 20 november 1996 skulle betraktas som ett examensbevis som skulle ge honom tillgång till rekrytering i tjänstegrupp IV.

51. I sitt slutliga yttrande hävdade klaganden att detta var ett nytt argument. Han påpekade att kommissionen tidigare inte hade bestritt att han skulle ha den yrkeserfarenhet som krävdes för en placering i lönegrad 15, om *Examenuitslag* av den 20 november 1996 skulle betraktas som relevant examensbevis. Ombudsmannen anser att klagandens uttalande är korrekt. Han konstaterar dock att kommissionen tidigare endast beräknade längden på klagandens yrkeserfarenhet på grundval av antagandet att yrkeserfarenheten skulle förvärfvas efter magisterexamen den 6 mars 2001. Även om det helt klart skulle ha varit att föredra om kommissionen redan i ett tidigare skede hade framfört de argument som den framfört i sitt detaljerade yttrande, anser ombudsmannen inte att dessa argument i detta skede bör betraktas som otillåtna. I själva verket var det först i sitt detaljerade yttrande om utkastet till rekommendation som kommissionen började överväga möjligheten att klagandens yrkeserfarenhet skulle behöva undersökas från och med den 20 november 1996, dagen för hans *Examenuitslag*.

52. Ombudsmannen noterar att kommissionen och klaganden håller med om att klagandens relevanta yrkeserfarenhet från och med den 1 december 2000 uppgick till sex år, fyra månader och 15 dagar. Det är därför perioden mellan den 20 november 1996 och den 1 december 2000 som måste beaktas här.

53. När det gäller denna period noterar ombudsmannen att de uppgifter som klaganden lämnat i sina slutliga synpunkter skiljer sig något från de uppgifter som tidigare lämnats av honom. I ärenden som rör arbetsförhållanden mellan EU:s administration och dess personal kan ombudsmannen endast behandla klagomål om en klagande i förväg har uttömt möjligheterna till interna rättsmedel. Härav följer att kommissionens beslut i förevarande fall ska bedömas mot bakgrund av de uppgifter som klaganden lämnat till kommissionen innan institutionen fattade ett beslut om klagandens interna klagomål. I sitt e-postmeddelande av den 9 april 2009 till den handläggare som handlägger detta interna klagomål gav klaganden en översikt över de perioder av yrkeserfarenhet som han önskade beaktas. Under perioden fram till och med den 30 november 2000 hävdade klaganden att hans magisterstudier, som inleddes den 20 november 1996, motsvarade två års yrkeserfarenhet. Sammantaget drog klaganden slutsatsen

att han från och med den 20 november 1996 hade förvärvat åtta år, fyra månader och 15 dagars yrkeserfarenhet.

54. Det bör dock erinras om att det i artikel 2.1 d i den allmänna genomförandeplanen föreskrivs att rekryteringen i tjänstegrupp IV ska vara ” *avklarad universitetsutbildning på minst tre år, styrkt med examensbevis och lämplig yrkeserfarenhet på minst ett år* ”. Det bör också noteras att en lönegrad 15 kräver ytterligare åtta års yrkeserfarenhet. Detta innebär att de sökande måste ha minst nio års yrkeserfarenhet för att kunna komma i fråga för en lönegrad 15. Som nämnts ovan ansåg klaganden emellertid vid den relevanta tidpunkten att han endast hade åtta år, fyra månader och 15 dagars yrkeserfarenhet.

55. Mot bakgrund av ovanstående framgår det att även om Examenuitslag av den 20 november 1996 skulle betraktas som ett examensbevis som skulle ge tillträde till rekrytering i tjänstegrupp IV, skulle kommissionens beslut att klassificera klaganden i lönegrad 14 och inte i lönegrad 15 vara korrekt.

56. Mot bakgrund av ovanstående drar ombudsmannen slutsatsen att kommissionen har gjort vad han bad den göra i sitt förslag till rekommendation, nämligen att i) ompröva sitt beslut att inte erkänna klagandens Examenuitslag av den 20 november 1996 som ett examensbevis som gör det möjligt att rekrytera honom i tjänstegrupp IV på grundval av artikel 2.1 d i genomförandebestämmelserna, och ii) förklara sin vägran att beakta den ståndpunkt som uttryckts av Delfts tekniska universitet i fråga om nämnda examen. Som nämnts ovan är de argument som kommissionen har framfört i detta sammanhang emellertid inte övertygande. Ombudsmannen anser därför att han inte kan dra slutsatsen att kommissionen godtog hans förslag till rekommendation.

57. Å andra sidan har ombudsmannen funnit att kommissionens beslut att klassificera klaganden i lönegrad 14 och inte i lönegrad 15 är korrekt, på grundval av de argument som anförts för första gången i dess svar på utkastet till rekommendation.

58. Under dessa omständigheter anser ombudsmannen att det inte finns någon grund för ytterligare undersökningar av detta ärende.

B. Slutsatser

På grundval av sin undersökning av detta klagomål avslutar ombudsmannen det med följande slutsats:

Det finns ingen anledning till ytterligare undersökningar.

Den klagande och kommissionen kommer att informeras om detta beslut. Mot bakgrund av hans konstateranden i punkt 49 ovan anser ombudsmannen dessutom att det är lämpligt att översända en kopia av detta beslut till Nederländernas ständiga representation vid unionen.

P. Nikiforos Diamandouros

Utfärdat i Strasbourg den 20 december 2010

[1] [Länk] Enligt klaganden står detta för ” *doktorsexamen första delen* ” och ” *doktorsexamen 2:a delen* ”, varav den senare också kallas ” *slutande tentamen* ” eller ” *ingenjörsexamen* ”.

[2] [Länk] I sina synpunkter på kommissionens detaljerade yttrande om utkastet till rekommendation påpekade klaganden att ombudsmannen i sitt förslag till rekommendation felaktigt hade föreslagit att båda cyklerna av dessa studier varade i fyra år. Det förefaller lämpligt att påpeka att det relevanta uttalandet grundades på det faktum att klaganden hade nämnt att han studerade mellan 1992 och 2000 och att han *tilldelades* Examenuitslag i november 1996 och magisterexamen i mars 2001. Det var först i dessa synpunkter som klaganden klargjorde att den aktuella kursens lagstadgade varaktighet var tre respektive två år.

[3] [Länk] Mål F-68/06 *Bakema mot kommissionen* , dom av den 3 april 2008, ej publicerad i rättsfallssamlingen.

[4] [Länk] Mål F-136/06, *Realì mot kommissionen* , dom av den 11 december 2008, ej publicerad i rättsfallssamlingen. Tribunalen ogillade överklagandet av denna dom den 27 oktober 2010 (mål T-65/09 P).

[5] [Länk] På nederländska ” *College van Bestuur* ”.

[6] [Länk] På den ursprungliga holländska: ... *Het Doctoraal I van de oude opleiding Technische Natuurkunde zoals door u är gevolgd voor de invoering van de bachelor-masterstructuur, motsvarande är aan het huidige bachelorgetuigschrift van deze opleiding.*

[7] [Länk] På den ursprungliga holländska: ” *IK verklaar hierbij dat het aan u uitgereikte Doctoraal I diplom van de oude doctoraalopleiding Technische Natuurwetenschappen motsvarande är aan het huidige bachelordiploma.... Möt andere woorden, indien de Bachelor-Masterstructuur vass 1996 hade bestaan, zou dit diplom zijn uitgereikt als bachelordiploma .*

[8] [Länk] Rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en allmän ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre år (EGT L 19, 1989, s. 16; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

[9] [Länk] Se punkt 1 och fotnot 2 ovan.

[10] [Länk] mål T-299/97, *Morales mot kommissionen* , REGP 1999, s. IA-249 och II-1227 , punkt 60.